

ת"פ 26470/10/17 - מדינת ישראל נגד סולטאן הואשלה, טרחאן הואשלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 26470-10-17 מדינת ישראל נ' הואשלה ואח'

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. סולטאן הואשלה 2. טרחאן הואשלה

החלטה

בפני בקשה של ב"כ נאשם 1, להורות כי סכום הפיצוי יקוזז מתוך הפיקדון שהופקד בתיק המ"ת, וכן להורות על ביטול תוספת הפיגורים שנוספה לפיצוי שהוטל בגזר הדין על הנאשם, לאחר שהנאשם לא שילם את הפיצוי במועדים שנקבעו בגזר הדין. ב"כ הנאשם נימק את בקשתו במצב הכלכלי הקשה של הנאשם בעקבות מאסרו.

ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הסמכות לביטול תוספת הפיגורים נתונה למרכז לגביית קנסות. ב"כ המאשימה הפנתה בהקשר זה לסעיף 3(א) לחוק המרכז לגביית קנסות, וכן להלכה שנפסקה בע"פ 4919/14, אשר לפיה, לטענתה, דחה בית המשפט העליון את עמדת הסנגוריה כי יש סמכות מקבילה גם לבית המשפט הפלילי, בנוסף לסמכות המוקנית למרכז לגביית קנסות.

ההלכה בעניין זה ברורה, והיא עולה מלשון ההוראות הרלבנטיות בחוק העונשין ובחוק המרכז לגביית קנסות. סעיף 69(א) לחוק העונשין קובע כי **"בית המשפט או הרשם רשאים לפטור אדם, על פי בקשתו, מתשלום התוספת, כולה או מקצתה, אם שוכנעו שהיו סיבות סבירות לאי תשלום הקנס או חלק ממנו במועד הקבוע"**, וסעיף 77(ג) לחוק העונשין קובע כי **"לענין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס"**, ובכך הוא מחיל את הוראות סעיף 69(א) גם על תשלום פיצויים.

אכן, גם למנהל המרכז לגביית קנסות יש סמכות לפטור חייב מתשלום תוספת פיגורים, בסעיף 5ג לחוק המרכז לגביית קנסות, אולם יש סייג לסמכות זו, ולצורך הבהרת היקף הסמכות, אביא את לשון הסעיף במלואה:

5ג. מנהל המרכז רשאי לפטור חייב, על פי בקשתו, מתשלום תוספת פיגורים, כולה או חלקה, שהיתוספה על פי דין לחוב כהגדרתו בסעיף 1, למעט לפי פסקה (6) להגדרה "חוב", אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי תשלום החוב, כולו או חלקו, במועדו, או

כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החייב המצדיקות פטור כאמור.

פסקה 6 להגדרת המושג "חוב" בסעיף 1, שהוא סעיף ההגדרות בחוק המרכז לגביית קנסות, כוללת בין היתר במושג "חוב", גם פיצוי כמשמעותו בסעיף 77 לחוק העונשין. יוצא אפוא כי הסייג לסמכותו של מנהל המרכז לפטור חייב מתשלום תוספת פיגורים, מוציא מתחום הסמכות פיצוי לנפגע עבירה שנפסק במסגרת הליך פלילי, לפי סעיף 77 לחוק העונשין.

הטעם לכך ברור, מפני שהסמכות לפטור מתשלום תוספת פיגורים נתונה לבית המשפט שהורה על תשלום הפיצוי, בהתאם לסעיפים 69(א) ביחד עם 77(ג) לחוק העונשין, ובעניין זה הסמכות נתונה לבית המשפט, ולו בלבד, ואין סמכות מקבילה למנהל המרכז לגביית קנסות.

לעומת זאת, הסמכות לפרוס את תשלום הפיצויים, נתונה דווקא למנהל המרכז לגביית קנסות, בסעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, ובכך עוסק בין היתר פסק הדין בע"פ 4919/14 בעניין **אזולאי**, שאליו הפנתה ב"כ המאשימה בתגובתה.

ההלכה האמורה בעניין הסמכות לפטור מתשלום תוספת פיגורים, הובאה בהרחבה בפסק הדין ברע"א 8994/11 **ויסאם חליל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.4.12), אשר מתייחס בין היתר גם ליחס בין בית המשפט ובין המרכז לגביית קנסות, ובשל חשיבות הדברים, אביאם כלשונם:

בכך שונה דינה של בקשה לביטול תוספת פיגורים מבקשה לפריסת תשלום החוב או דחייתו. בעוד שהראשונה מסורה בידי בית המשפט שגזר את דינו של המבקש, כאשר החלטתו ניתנת לערעור כהחלטה אחרת של אותו בית משפט בענין אזרחי, הרי שהאחרונה מסורה בידי המרכז לגביית קנסות (סעיף 5ב לחוק), כאשר הדרך היחידה להשיג עליה, לעת הזו, היא באמצעות הגשת עתירה לבג"ץ (ההדגשה במקור - א.מ.).

כאמור לעיל, הסמכות לדון בבקשתו של המבקש לביטול תוספת פיגורים, בשונה מפריסת תשלום או דחייתו, מסורה לבית המשפט. בנסיבות שלפנינו, מאחר שהמבקש הצביע על טעם מוצדק לביטול תוספת תשלום הפיגורים בשל מצבו הכלכלי הקשה, ובהתחשב בכך שהוא מרצה תקופת מאסר ממושכת, ובהינתן העובדה שסכום הפיצוי אמור להיות משולם במלואו, בזמן הקרוב, מתוך כספי הפיקדון, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.

נוכח כל האמור לעיל, אני נעתר לבקשת ב"כ נאשם 1, ומורה על ביטול תשלום תוספת הפיגורים וכן על קיזוז תשלום הפיצוי מסך יתרת הפיקדון שהופקד על ידי הנאשם במסגרת הליך המעצר, כאשר הנותר מהיתרה יושב לנאשם 1 או לאחיו, בכפוף לכך שאין מניעה חוקית לכך.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אדר ב' תשע"ט, 21 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.